

Mandatnotits for ILO's 101. Arbejdskonference Genève 2012

Instruktion for den danske regeringsdelegation

Beskæftigelsesministeriet

Maj 2012

Indholdsfortegnelse

1. INDLEDNING	3
2. REGERINGSINSTRUKS VEDRØRENDE KONFERENCENS EMNER.....	3
KONFERENCENS KOMITÉER MED TEMADISKUSSIONER:	3
A. KOMITÉ OM GRUNDLÆGGENDE SOCIALE BESKYTTELSESSYSTEMER FOR SOCIAL RETFÆRDIGHED OG EN FAIR GLOBALISERING (SOCIAL PROTECTION FLOORS FOR SOCIAL JUSTICE AND A FAIR GLOBALIZATION).....	3
B. KOMITÉ OM UNGDOMSARBEJDSLØSHED	7
C. KOMITÉ OM GRUNDLÆGGENDE PRINCIPPER OG RETTIGHEDER I ARBEJDET	9
FASTE PUNKTER PÅ DAGSORDENEN	11
D. FINANSIELLE OG ADMINISTRATIVE SPØRGSMÅL	11
E. APPLIKATIONSKOMITÉEN	11
F. GENERALDIREKTØRENS RAPPORTER OG RAPPORT FRA FORMANDEN FOR STYRELSESRÅDET	12
3. POLITISKE LANDESPØRGSMÅL SOM FORVENTES BEHANDLET PÅ KONFERENCEN.....	13
A. BURMA	13
4. BAGGRUND	15
A. DEN INTERNATIONALE ARBEJDSORGANISATION.....	15
B. ILO'S MANDAT	16
C. ILO-KONVENTIONER OG HENSTILLINGER.....	16
D. DANMARK OG ILO, RATIFICEREDE KONVENTIONER OG HENSTILLINGER.....	17
5. DELEGATIONEN.....	18
A. REGERINGSDELEGATION	18
B. ARBEJDSTAGERDELEGATION.....	18
C. ARBEJDSGIVERDELEGATION.....	19
BILAG 1 – ILO'S ORGANISATIONS DIAGRAM.....	21
BILAG 2 – OVERSIGT OVER DANSK PERSONALE I ILO	22
BILAG 3 – ILO'S STRATEGISKE MÅL.....	23
BILAG 4 – OMTALEN AF DANMARK I EKSPERTKOMITÉENS RAPPORT.....	25
BILAG 5 – RAPPORTERINGSOVERSIGT FOR DANSKE RAPPORTER TIL ILO	26

1. INDLEDNING

Mandatnotitsen er udarbejdet til brug for regeringens delegation ved Den 101. Internationale Arbejdskonference, som afholdes den 30. maj til den 15. juni 2012 i Genève. Mandatnotitsen dækker de emner, der på forhånd er sat på Konferencens dagsorden. Eventuelle yderligere emner eller spørgsmål vil blive koordineret i Genève.

Dagsordenen for ILO's Internationale Arbejdskonference indeholder altid tre komitéer med tematiske diskussioner, der skifter fra år til år. I visse tilfælde er der tale om 2. behandlinger af emner, der har været behandlet på tidligere konferencer. Udover de tre temadiskussioner, er der en række faste punkter på dagsordenen, f.eks. den såkaldte Applikationskomité.

2. REGERINGSINSTRUKS VEDRØRENDE KONFERENCENS EMNER

Danmark har i kraft af formandskabet for EU i første halvår af 2012 en række særlige opgaver under arbejdskonferencen. Den danske delegation skal i samarbejde med EU-delegationen (EU's fælles udenrigstjeneste) planlægge og lede EU-koordinationsmøderne og drive arbejdet med at udarbejde og koordinere fælles EU-udtalelser til de enkelte emner. Danmark skal som formandskabsland arbejde for at skabe resultater, sikre et godt samarbejde mellem medlemslandene og lave kompromisforslag, som kan samle opbakning blandt landene. For at lykkes kræver det blandt andet, at formandskabet ses som neutralt og upartisk. Som følge heraf vil den danske opgavevaretagelse i komitéerne i år være præget af, at Danmark repræsenterer alle EU-medlemslande. Danske særinteresser vil kun blive forfulgt, hvor der vurderes at være ganske særlige grunde hertil og nedenstående beskrivelse af dansk holdning under de enkelte komitéer skal ses i lyset af denne overordnede målsætning.

Konferencens komitéer med temadiskussioner:

a. Komité om grundlæggende sociale beskyttelsessystemer for social retfærdighed og en fair globalisering (Social Protection Floors for social justice and a fair globalization)

På arbejdskonferencen skal der være en drøftelse af Social Protection Floors med henblik på vedtagelse af et ILO-instrument herom.

Der er lagt op til vedtagelse af en rekommandation, der skal vejlede medlemsstaterne om indførelse, udvikling og fastholdelse af grundlæggende sociale beskyttelsessystemer og om udvikling af nationale strategier til udbredelse af social beskyttelse, der gradvist skal forbedre den sociale beskyttelse af så mange borgere som muligt. Rekommandationen skal ikke tiltrædes, og den er ikke bindende for medlemsstaterne. Rapport IV (2B): "*Social protection floors for social justice and a fair globalization*" indeholder udkast til rekommandationens tekst, der vil danne udgangspunkt for forhandlingerne.

Rekommandationen skal bl.a. ses i lyset af FN's arbejde med fattighedsbekæmpelse i "Commission for Social Development" på grundlag af FN's udviklingsmål for 2015 – the Millennium Development Goals – der blev vedtaget i 2000. I konklusionerne fra mødet i februar 2012 i denne kommission tilskyndes medlemsstaterne bl.a. til at udvikle grundlæggende sociale beskyttelsessystemer med henblik på at øge beskæftigelsen og dermed bekæmpe fattigdom.

Udkastet til rekommandation indeholder en tostrengt strategi for arbejdet med grundlæggende sociale beskyttelsessystemer: udbredelse af sociale beskyttelse til større befolkningsgrupper og forbedring af beskyttelsen. Rekommandationen anfører, at medlemsstaterne bør stræbe efter at opbygge sociale beskyttelsessystemer med et omfang og niveau for ydelser som fastlagt i ILO-konventionen om minimumsnormer for social tryghed fra 1952 (Konvention nr. 102), som Danmark har ratificeret.

Rekommandationen bygger på internationale erfaringer, der viser, at grundlæggende sociale beskyttelsessystemer er med til at understøtte væksten i samfundsøkonomien og dermed begrænser fattigdom, og at det derfor kan betale sig at investere i udviklingen af sådanne systemer.

Efter rekommandationen defineres et grundlæggende socialt beskyttelsessystem som en samling af nationale regler, der garanterer befolkningen et minimum af sociale ydelser, hvilket bl.a. har til formål at undgå eller begrænse fattigdom og social udstødelse. Det anføres, at sådanne ydelser, uanset om de gives efter en behovsvurdering eller ej, kan være baseret på bidragsbetaling eller andre former for finansiering.

Rekommandationen præciserer, at det er op til den enkelte stat at definere det nærmere indhold af dens grundlæggende sociale beskyttelsessystem. Den konkrete udmøntning af rekommandationen skal baseres på en række grundlæggende principper:

- Ydelserne skal være universelle.
- Retten til ydelserne skal være fastsat ved lov og skal være baseret på ikke-diskrimination, kønsneutralitet og hensyntagen til specielle behov.
- Ydelserne skal være tilstrækkelige og forudsigelige.
- Der skal findes en rimelig balance mellem interesserne for dem, der finansierer sociale beskyttelsessystemer, og dem der nyder godt af dem.
- Grundlæggende sociale beskyttelsessystemer skal samordnes med medlemsstaternes social- og beskæftigelsespolitik og deres økonomiske politik.
- Indførelsen af grundlæggende sociale beskyttelsessystemer kan ske på flere forskellige måder, og der findes forskellige metoder til finansieringen af dem.
- Grundlæggende sociale beskyttelsessystemer skal være økonomisk bæredygtige.
- Arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationen skal involveres i arbejdet med grundlæggende sociale beskyttelsessystemer sammen med repræsentanter for andre organisationer mv.

Ved indførelse af grundlæggende sociale beskyttelsessystemer efter rekommandationen skal medlemsstaterne sikre, at alle, der har behov for hjælp, har adgang til grundlæggende sundhedsydelser og en vis minimumsindkomst i form af ydelser i anledning af arbejdsløshed, sygdom, barsel, handicap mv. Beskyttelsessystemerne skal endvidere omfatte pensioner samt ydelser til børn (adgang til ernæring, uddannelse mv.).

Sociale ydelser kan stilles til rådighed for borgerne i form af kontante betalinger eller naturalier.

Omfanget af de sociale ydelser fastlægges i national ret. Det fastlægges endvidere i national ret, hvem der har ret til de nævnte ydelser, men retten skal som udgangspunkt tilkomme alle, der bor i den pågældende medlemsstat.

Ved udformningen af den grundlæggende sociale beskyttelse skal medlemsstaterne tage hensyn til følgende:

- Adgangen til grundlæggende sundhedsydelser skal være nem og må ikke indebære så store omkostninger for de pågældende borgere, at de derved udsættes for nød eller øget risiko for fattigdom.
- Sociale ydelser skal give borgerne mulighed for at leve et værdigt liv.
- Niveauet for social beskyttelse skal vurderes jævnlige i henhold til national ret.
- Arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationen – og efter behov andre organisationer – skal involveres i fastsættelsen og den løbende vurdering af niveauet for social beskyttelse.

Adgangen til social beskyttelse skal fastsættes ved lov, der skal fastlægge betingelserne for at modtage sociale ydelser. Lovgivningen skal endvidere sikre effektive, simple, tilgængelige og hurtige klageprocedurer, der ikke pålægger klager store omkostninger.

Medlemsstaterne bør udforme deres sociale beskyttelsessystemer sådan, at de tilskynder borgerne til at deltage i produktive økonomiske aktiviteter og til at indgå i formelle ansættelsesforhold. Beskyttelsessystemerne bør endvidere koordineres med politikker, der har til formål at udvikle arbejdstagernes færdigheder og arbejdsmarkedssamarbejde, at øge sikkerheden i ansættelsen og at fremme rimelige arbejdsvilkår og virkelysten.

Medlemsstaterne skal overveje forskellige metoder til at skabe et økonomisk grundlag for sociale beskyttelsessystemer, der er økonomisk bæredygtige. Sådanne metoder kan f.eks. omfatte effektivisering af skatteopkrævningen, bidragsbetaling, omprioritering af udgifter og udvidelse af beskatningsgrundlaget.

De omkostninger, der er forbundet med sociale beskyttelsessystemer, skal som udgangspunkt afholdes inden for de økonomiske rammer i den enkelte medlemsstat. Medlemsstater, der ikke er i stand til at fremskaffe de ressourcer, der er nødvendige for at etablere grundlæggende sociale beskyttelsessystemer, kan dog søge om midlertidig bistand fra andre lande mv.

Rekommandationen opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde og gennemføre strategier for udvikling af deres grundlæggende sociale beskyttelsessystemer. Sådanne strategier bør prioritere gennemførelse af social beskyttelse og bør have til formål hurtigst muligt at søge at højne beskyttelsesniveauet for så mange borgere som muligt. Strategierne bør endvidere understøtte forøgelse af antallet af arbejdstagere med formelle ansættelsesforhold. Endelig bør strategierne udformes sådan, at eventuelle mangler i den sociale beskyttelse identificeres, og at der arbejdes hen imod særlig støtte til handicappede og andre med særlige behov.

Medlemsstaterne bør overvåge fremskridtene i gennemførelsen af grundlæggende sociale beskyttelsessystemer og i den forbindelse sørge for indsamling af statistiske oplysninger.

Endelig opfordres medlemsstaterne til at udveksle erfaringer med arbejdet med strategier for udvikling af grundlæggende sociale beskyttelsessystemer med andre medlemsstater og med ILO.

Parternes holdning:

DA pointerer, at både regeringer, arbejdsgivere og lønmodtagersiden deler en bred enighed om den valgte tilgang til emnet.

De gældende konventioner om social beskyttelse og tryghed er for ufleksible i forhold til udfordringer, som mange stater står over for og disse vil modvirke den vækst og fremgang i den private sektor, som er forudsætning for, at der er social tryghed at dele ud af i et hvert samfund.

Mål om højere niveauer af social tryghed nås ikke med absolutte standarder og konvention 102 er for mange et uopnåeligt stade.

Den nuværende krise i mange europæiske stater bekræfter, at social tryghed, der ikke er bæredygtig, destabiliserer hele samfund og dermed ikke bidrager til f.eks. at bekæmpe fattigdom.

Det er vigtigt, at en rekommandation indeholder den nødvendige fleksibilitet for regeringer og virksomheder. Det er også vigtigt, at dækningssystemer ikke alene bygges som bæredygtige og ikke alene kan finansieres, men også bliver reelt finansierede i overensstemmelse med deres mål og er i balance med arbejdsmarkedet. Systemerne skal også være gennemsigtige og demokratiske. Systemerne skal endvidere tilskynde til forøgelse af arbejdsstyrken og arbejdsstyrken til at være aktiv eller søge selvstændig beskæftigelse. Investering i sociale beskyttelsessystemer kan kun være en funktion af vækst og øget beskæftigelse.

Dansk holdning:

Danmark støtter generelt ILO's tostrengede strategi for arbejdet med grundlæggende sociale beskyttelsessystemer: udbredelse af social beskyttelse til større befolkningsgrupper og forbedring af beskyttelsen på nationalt niveau. Dette arbejde kan lede flere medlemsstater frem mod undertegnelse af ILO-konventionen om minimumsnormer for social tryghed (Konvention nr. 102), som Danmark har tiltrådt.

Sådanne sociale beskyttelsessystemer kan medvirke til at stabilisere arbejdsmarkedet, og de kan dermed medvirke til at øge væksten i samfundsøkonomierne og begrænse fattigdom. Det kan derfor betale sig for de enkelte medlemsstater at investere i udviklingen af sociale beskyttelsessystemer.

Rekommandationen er rettet mod alle medlemsstater og indeholder derfor ikke anbefalinger til niveau og anvendelsesområde for sociale ydelser. Fra dansk side kan man støtte dette.

Det er nødvendigt med en pragmatisk tilgang til opgaven, hvis det skal lykkes at udbrede grundlæggende sociale beskyttelsessystemer til alle medlemsstater. Rekommandationen afspejler, at grundlæggende sociale beskyttelsessystemer skal tilpasses til forholdene i de enkelte medlemsstater, og at niveauet for social beskyttelse skal afstemmes med de ressourcer, der er til rådighed. Rekommandationen understreger derfor nødvendigheden af at prioritere, hvilke basale ydelser der aktuelt og fremadrettet skal indgå i de enkelte medlemsstaters sociale beskyttelsessystem. Danmark er enig i denne fremgangsmåde og anser det for vigtigt at arbejde både med etablering af sociale beskyttelsessystemer og med videreudvikling af sådanne systemer. Fra dansk side finder man rekommandationen og den tilknyttede erfaringsudveksling velegnet til at fremme arbejdet hermed.

Endelig noterer man fra dansk side med tilfredshed, at rekommandationen ikke indeholder yderligere rapporteringsforpligtigelser.

Under forhandlingerne om forslaget repræsenterer Danmark som beskrevet ovenfor alle EU-medlemsstaterne og skal dermed først og fremmest fremføre medlemsstaternes fælles holdning til forslaget. Dette vil sætte sit præg på Danmarks arbejde med forslaget og gøre det vanskeligt at forfølge danske særinteresser.

b. Komité om ungdomsarbejdsløshed

Der skal på konferencen være en generel drøftelse af beskæftigelseskrisen for unge. ILO's sekretariat har til brug herfor udgivet rapporten *"The youth employment crisis: Time for action"*. Rapporten ser på den seneste udvikling i unges beskæftigelse og på initiativer til udvikling af anstændigt arbejde for unge, herunder ILO's arbejde til fremme af unges beskæftigelse.

Beskæftigelseskrisen for unge er global, men krisens sociale og økonomiske karakteristika varierer mellem regioner og lande. Der er globalt set forholdsvis stor forskel på unges andel af befolkningen, og det er tydeligt, at industrialiserede lande har en markant lavere relativ andel af unge. Dette betyder, at der er forskellige demografiske udfordringer regionerne i mellem. Det bemærkes, at der overordnet set er en faldende andel af unge i befolkningen i alle regioner, men ikke i alle lande.

ILO fremhæver, at det er afgørende for at få gavn af en ung befolkning og dermed tilgængelig arbejdsstyrke til brug for øget vækst, at der er anstændig og produktiv beskæftigelse til de unge. Ellers er der stor risiko for at tabe generationer af unge. Det er vigtigt, at unge forberedes til og integreres på arbejdsmarkedet, da tilknytning til arbejdsmarkedet som ung er afgørende for den fremtidige arbejdsmarkedstilknnytning. Der er desværre med krisen sket et fald i unges beskæftigelsesgrad globalt set og en stigning i ungdomsarbejdsløsheden. Særligt i industrialiserede lande er unge med krisen blevet hårdt ramt af arbejdsløshed. ILO vurderer, at der i 2012 er 75 millioner unge uden arbejde. ILO fremfører i sin rapport, at der globalt skal skabes ca. 40 millioner job om året til at opsuge de ca. 200 millioner, der i alt vurderes at stå uden arbejde.

ILO's rapport beskriver, hvordan unge i større grad varetager arbejde, hvor arbejdsforholdene ikke lever op til standarder for anstændigt arbejde, arbejde som er lavtlønnet og hvor der ofte er tale om egentlig uformel beskæftigelse. Der er desuden særlige problemstillinger for unge, som relaterer sig til overgangen fra skole til arbejde, hvilket også har været en stigende udfordring under krisen. Der er set en stigende polarisering og skærpelse af udfordringer for unge. Disse udfordringer forstærkes i øvrigt af en række forhold, som har betydning for arbejdsmarkedstilknnytning: alder, køn, uddannelse/træning, nationalitet/etnisk oprindelse, handicap, HIV/AIDS-smitte og migration.

Der blev på ILO konferencen i 2005 vedtaget en resolution, som definerede et samlet sæt af politikker og programmer til fremme af beskæftigelse blandt unge. Resolutionens indsatsområder spænder fra makroøkonomi til arbejdsmarkedspolitiske tiltag og målrettede indsatser for udsatte unge. Rapporten til dette års konference indeholder en gennemgang af udviklingen siden 2005 set i forhold til resolutionen. Der undersøges en række politikområder, som går på tværs af de fire hovedemner under anstændigt arbejde (beskæftigelse, social sikkerhed, social dialog og arbejdstagerrettigheder). Der ses på politikker, som har til formål at påvirke efterspørgslen og fremme beskæftigelsen, på indsatser til at støtte overgangen fra skole til arbejde, på aktiv arbejdsmarkedspolitik og fx løntilskudsordninger. Desuden ses der på indsatsen i forhold til generel arbejdsmarkedspolitik, der skal forbedre kvaliteten af arbejde og fremme social sikkerhed for unge, arbejdstagerrettigheder og unges deltagelse i den sociale dialog.

Rapporten viser, at der siden 2005 generelt har været et øget engagement og forpligtelse blandt landene til at placere ungdomsbeskæftigelse på dagsorden og som del af de nationale politikker og policyudvikling. Dette kan bl.a. ses i en række udviklingslandes fattigdomsstrategier og i arbejdsmarkedspolitikker generelt. Der er dog stor variation mellem landene i forhold til den faktiske implementering af politikker og prioriteringer for unge. Arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer fremhæves som vigtige medspillere, der kan bidrage til at forstærke linket mellem virksomhederne, uddannelse og kompetenceudvikling og fremme af unges

rettigheder i arbejdsforhold. Erfaringerne viser, at fokus på overordnede makroøkonomiske forbedringer og skabelse af jobrig og inklusiv vækst også har positiv betydning for ungebeskæftigelsen. Rapporten påpeger, at landene i deres forskellige politikker ofte fokuserer på kvantitative mål som reduktion af arbejdsløshed eller antal lærepladser og i mindre grad har fokus på forbedring af kvaliteten af job og at reducere unges udsathed. Der er heller ikke et stort fokus på monitorering og evaluering af de forskellige politikker og programmer.

Den globale krise og en række af årsagerne bag denne har haft stor betydning for udviklingen i ungdomsbeskæftigelsen. ILO nævner her en række overordnede områder, hvor der kan sættes ind. Det drejer sig ifølge ILO om at sikre en vækst dagsorden, hvor eksisterende makroøkonomiske politikker gentænkes i forhold til at fremme ungdomsbeskæftigelse. Uddannelse og træning fremhæves som et centralt element til at understøtte gode cirkler i forhold til tilknytning til arbejdsmarkedet og fremme af bedre job. Her nævner ILO bl.a. lærlingeuddannelser, som kendt fra bl.a. Danmark og andre europæiske lande, som et godt instrument i forhold til at sikre unges beskæftigelse. Desuden ser ILO i rapporten på betydningen af bl.a. iværksætterordninger, aktiv arbejdsmarkedspolitik i samspil med social sikkerhed, arbejdsretlig regulering med betydning for unge mv.

ILO lægger til sidst i rapporten op til den generelle drøftelse på konferencen med en række spørgsmål, der tager udgangspunkt i: Hvad har ILO og medlemslandene gjort siden 2005 og med hvilke resultater? De overordnede emner vil være 1) beskæftigelse og økonomisk politik, 2) ”employability” (beskæftigelsesegnethed), 3) arbejdsmarkedspolitik, 4) unge iværksættere og selvstændige og 5) rettigheder for unge. Drøftelsen af disse spørgsmål skal bruges til at vise den videre vej frem til fremme af unges beskæftigelse.

Parternes holdning

DA hilser det velkommen at de unges beskæftigelse sættes på dagsordenen igen i ILO, da ledigheden for de unge er et væsentligt fokuspunkt på den politiske dagsorden i de fleste lande. Det er væsentligt at der sættes fokus på målrettede initiativer, der kan bidrage til at begrænse ungdomsledigheden. I den forbindelse vil det også være væsentligt at drøfte indretningen af uddannelserne, så bidrager til at skabe en let overgang for de unge til arbejdsmarkedet f.eks. gennem indretning af erhvervsrettede vekseldannelser.

DA mener det er væsentligt, at drøftelsen af ungdomsledigheden ikke starter forfra; der må tages udgangspunkt i udviklingen i landene siden ILO resolutionen fra 2005. Resolutionen har taget fat på hovedtemaerne i 2012 rapporten og indeholder en besluttet handlingsplan for ILO's arbejde med ungdomsledighed. ILO har de fleste af de rigtige værktøjer og perspektiver til effektivt at understøtte beskæftigelsen af unge, men må være mere effektiv til at levere på, hvad der er aftalt.

Der er derfor ikke brug for en stor diskussion om ungdomsledighed snarere en mere fokuseret approach, som tager fat på temaer som:

- Hvordan har erfaringen været siden 2005 med de initiativer der indgik i resolutionen?
- Hvor effektivt har ILO bureauet og andre aktører implementeret hvad der blev vedtaget i 2005?
- Hvordan kan den allerede besluttede implementering forbedres set i lyset af krisen?
- Nye erfaringer og udfordringer, som måske kan danne grundlag for omprioritering i konklusionerne fra konferencen i 2005 og måske til opstilling af justeret handlingsplan for ILO's arbejde med ungdomsbeskæftigelse i 2012 og frem.

Dansk holdning

Danmark hilser den generelle drøftelse af unges beskæftigelse velkommen. Udviklingen i unges arbejdsløshed globalt set danner en alvorlig baggrund for en relevant debat på konferencen, hvor en undersøgelse af den globale udvikling, sammen med en drøftelse af erfaringer og fremadrettede initiativer, kan bidrage til bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløshed. Det er afgørende, at unges vej gennem uddannelsessystemet og ud på arbejdsmarkedet fremmes – ikke bare i forhold til den akutte krise – men for at sikre, at der ikke tabes en generation på gulvet, hvilket kan medføre økonomiske udfordringer på længere sigt.

Unge uden en erhvervskompetencegivende uddannelse rammes hårdt i perioder med lavkonjunktur. Generelt er risikoen for at blive ledig større for personer uden uddannelse samtidig med, at ledige med en erhvervskompetencegivende uddannelse har kortere ledighedsperioder. Derfor er det afgørende for de unges fremtid, at de får en uddannelse - det er den bedste forsikring mod arbejdsløshed, som de unge kan få.

Unge overgang fra uddannelse til arbejde og tilknytning til arbejdsmarkedet i forbindelse med uddannelse, fx i forbindelse med praktik- og lærepladser, er ligeledes vigtige indsatsområder for at fremme unges beskæftigelse. Her er samarbejde med arbejdsmarkedets parter af stor betydning, ligesom arbejdsmarkedets parter kan bidrage med viden og indsigt i forhold til kommende uddannelsesbehov og efterspørgsel. Det er desuden afgørende, at unge med uddannelse og klar til arbejdsmarkedet kan få hjælp til dette og støttes af en målrettet aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Danmark ser den eksisterende resolution som et godt og brugbart redskab i forhold til ILO's og ILO's medlemmers arbejde med fremme af ungdomsbeskæftigelse globalt. Udfordringen ligger i høj grad i implementeringen af resolutionen. Konferencens drøftelse skal derfor kunne bidrage med forslag til effektive initiativer til fremme af unges beskæftigelse, herunder initiativer til fremme af unges uddannelse som middel til at nå målet om øget beskæftigelse blandt unge. Forslagene forventes at være initiativer af relevans for henholdsvis ILO's medlemmer og i ILO's eget arbejde.

c. Komité om grundlæggende principper og rettigheder i arbejdet

ILO's arbejdskonference vedtog i 2008 på sin 97. samling en erklæring om social retfærdighed for en fair globalisering, hvori begrebet Decent Work (ordentligt arbejde), som ILO har arbejdet med siden 1999, operationaliseres. Decent Work består af følgende fire strategiske og indbyrdes forbundne mål:

- 1) at fremme beskæftigelsen ved at skabe et bæredygtigt institutionelt og økonomisk miljø (employment)
- 2) at udvikle og forbedre foranstaltninger til social beskyttelse (social protection)
- 3) at fremme social dialog og trepartssamarbejde (social dialogue and tripartism)
- 4) at respektere, fremme og realisere de grundlæggende principper og rettigheder i forbindelse med arbejde (labour standards)

Som opfølgning på erklæringen fra 2008 introduceredes i 2010 på den årlige konference et nyt system med løbende og tilbagevendende rapporteringer og drøftelser af de 4 strategiske målsætninger. Den første målsætning om beskæftigelse blev drøftet på 2010-konferencen, den anden om social sikring på ILC 2011.

På ILC 2012 skal nu diskuteres de grundlæggende principper og rettigheder i arbejdet, der baserer sig på *Deklarationen om grundlæggende principper og rettigheder i arbejdet*, der blev vedtaget på arbejdskonferencens 86. samling i 1998. Deklarationen bygger på diskussioner i 1990-erne og pålægger medlemsstaterne særligt at følge 8 grundlæggende konventioner, der har stor betydning for, at

medlemsstaterne lever op til deres forpligtelser over for ILO- samarbejdet. Det drejer sig om følgende konventioner:

- Konvention om forbud mod tvangsarbejde (Nr. 29)
- Konvention om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig (Nr. 87)
- Konvention om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger (Nr. 98)
- Konvention om ligeløn (Nr.100)
- Konvention om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet (Nr.111)
- Konvention om forbud mod tvangsarbejde (Nr. 105)
- Konvention om minimumsalder (Nr.138)
- Konvention om forbud mod de værste former for børnearbejde (Nr.182)

Konventionerne nr. 29 og 105 om tvangsarbejde, nr.87 og 98 om foreningsfrihed og retten til at forhandle overenskomster, nr. 111 om forskelsbehandling og nr. 182 om børnearbejde er særligt nævnt i deklARATIONEN.

Som baggrund for diskussionen på arbejdskonferencen i 2012 har ILO udarbejdet en omfattende rapport *"Recurrent discussion under the ILO Declaration on Social Justice for a Fair Globalization and the Follow-up to the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work"*.

Hensigten med diskussionen er at få medlemsstaterne til mere aktivt at arbejde med deklARATIONENS principper og arbejde med de konventioner, som danner grundlag for deklARATIONEN. På dette grundlag skal der udarbejdes en handlingsplan for 2012 -2016 for det fremtidige arbejde med deklARATIONEN om grundlæggende principper og rettigheder i arbejdet. En komité skal i 2016 diskutere de opnåede resultater. I rapportens kapitel 3 er der gjort rede for, hvorledes handlingsplanens resultater kan gennemføres.

Følgende 5 punkter skal drøftes i komiteen:

1. Grundlæggende rettigheder og globalisering
2. Universel ratificering af de 8 kernekonventioner
3. Effektiv realisering af grundlæggende rettigheder på nationalt niveau
4. Forstærket indsats i ILO til realisering af grundlæggende rettigheder
5. Andre initiativer til at fremme grundlæggende rettigheder

Parternes holdning:

DA finder, at det er spørgsmålet om rapporten kan danne grundlag for en drøftelse af, hvorledes staterne faktisk kan arbejde med og nå målene i deklARATIONEN og dermed understøtte dette arbejde og ikke bare en generel diskussion. Der har således allerede drøftelser i Styrelsesrådet og på tidligere ILO -konferencer.

Medlemsstaternes bør således fastholdes på deres ansvar. Dette er ikke alene et spørgsmål om ratifikation, men også promovering. Det er ligeledes nødvendigt, at ILO forholder sig til den uformelle økonomi og problemer med reel regeringsførelse.

Dansk holdning:

Danmark skal som formandskabsland ikke lægge særlige initiativer frem, men generelt støtte, at deklARATIONENS grundlæggende principper og rettigheder i arbejdet udbredes og anvendes i medlemsstaterne.

Danmark vil arbejde for, at dette synspunkt afspejles i den planlagte handlingsplan. I dette lys skal der også arbejdes på, at overvågningen af medlemsstaternes indsats foregår på en enkel måde, så medlemsstaternes administrative forpligtelser begrænses mest muligt. I det omfang arbejdet mest hensigtsmæssigt udføres af ILO, skal det ske.

Faste punkter på dagsordenen

d. Finansielle og administrative spørgsmål

ILO's budget og program er 2-årigt. Det seneste budget og program for 2012-2013 blev vedtaget på den 100. Internationale Arbejdskonference i 2011. ILO's samlede budget for 2012-13 er på godt 862 mio. US\$¹ (724 mio. CHF), hvilket er en nominel stigning på 2,1 pct. ift. forrige budget.

e. Applikationskomitéen

Som et fast punkt på Konferencens dagsorden samles Applikationskomitéen hvert år. Komiteen gennemgår de modtagne rapporter fra medlemslandene angående ratificerede ILO-konventioner, herunder brud på ratificerede konventioner og landenes manglende rapporteringer.

Ekspertkomitéens rapport om medlemslandenes implementering af konventionerne danner grundlag for applikationskomiteens arbejde. På baggrund af Ekspertkomiteens rapport udvælger arbejdsmarkedets parter hvert år 25 individuelle sager på landeniveau. Disse sager udvælges typisk ud fra sagernes alvor, men også ud fra en vis geografisk fordeling. Danmark er nævnt i dette års rapport fra Ekspertkomitéen i forbindelse med Konvention 87 om foreningsfrihed og retten til at organisere sig (s. 127), se bilag 4.

Der er mulighed for at tilkendegive holdning under Applikationskomiteens drøftelser. Danmarks holdning og eventuelle kommentarer i de enkelte individuelle sager afklares først, når arbejdsmarkedets parter har udvalgt de enkelte sager. Der vil være EU-koordination.

- **Den generelle rapport om ILO's grundlæggende konventioner om rettigheder i arbejdet (General Survey on the fundamental Conventions concerning rights at work in the light of the ILO Declaration on Social Justice for a Fair Globalization, 2008)**

ILO's sekretariat udarbejder hvert år en generel rapport (general survey) om et bestemt emne med udgangspunkt i en eller flere af de konventioner, der er sat til diskussion i Applikationskomitéen, og evt. henstillinger i tilknytning hertil. Den generelle rapport tager udgangspunkt i medlemslandenes afreporteringer om implementering og efterlevelse, herunder identificeret manglende efterlevelse af de udvalgte konventioner. Rapporten diskuteres som regel tidligt under komitéens første møder.

Dette års generelle rapport beskæftiger sig med ILO's otte grundlæggende konventioner. Disse konventioner er også sat på dagsordenen i den tekniske komité, der står for opfølgningen på ILO's deklARATION om social retfærdighed for en fair globalisering (se afsnittet om denne komité ovenfor). Det er herunder et fast punkt, at Applikationskomiteen kommer med sit bidrag til opfølgningsdiskussionen i den tekniske komité.

¹ Programme and Budget for the biennium 2012-13.

Den omfattende rapport søger at give et samlet billede af lovgivning og praksis i medlemsstaterne med hensyn til den praktiske efterlevelse af de otte kernekonventioner. Det gælder lige fra positive initiativer i visse lande til alvorlige tilfælde med manglende efterlevelse og implementeringsproblemer i andre lande. Rapporten påpeger den indbyrdes afhængighed og komplementaritet, der er mellem konventionerne. Rettigheder omfattet af disse konventioner er desuden af universel karakter og kræver derfor respekt af alle lande, uanset om de har ratificeret konventionerne eller ej.

Rapporten behandler de mest iøjnefaldende temaer, der vedrører de enkelte konventioner, og ser på reglernes håndhævelse og betydning. Rapporten fremhæver en række vigtige udtalelser fra Ekspertkomiteen og analyserer omfang, metoder og vanskeligheder ved at anvende konventionerne. Det indgår heri at give vejledning til, hvilke skridt medlemslande kan foretage for at lukke huller, der er identificeret omkring manglende gennemførelse. Rapporten undersøger barrierer for ratifikation, herunder mulighederne for via teknisk bistand at overvinde disse forhindringer og perspektiverne for at opnå en videre ratifikation. Ud af ILO's 183 medlemsstater har 135 lande i dag ratificeret alle otte konventioner, men 48 medlemsstater resterer, heriblandt lande med meget høj population.

Deklarationerne om grundlæggende principper og rettigheder på arbejdspladserne (1998) og om social retfærdighed (2008) skal ses som ILO's mod svar på globaliseringens udfordringer. Rapporten har derfor fået titlen "Giving globalization a human face". Helt afgørende i disse deklamationer indgår det at anvende og opretholde principperne i ILO's otte kernekonventioner, da der gennem respekt heraf opnås ubestridelige fordele dels for at udvikle det menneskelige potentiale, dels for økonomisk vækst i al almindelighed. Derved banes vejen for et nyt globalt opsving, for social retfærdighed og for varig fred. Rapporten indeholder udkast til konklusioner.

Dansk holdning

Den danske regering kan - sammen med det øvrige EU – bakke op om diskussionen af ILO's grundlæggende konventioner. Danmark har ratificeret samtlige otte konventioner. Ligeledes benytter EU enhver given lejlighed i ILO til at promovere disse konventioner, deres ratifikation og anvendelse. Den danske regering vil – herunder som led i Danmarks rolle som EU formandskabsland – se frem til en indholdsrig diskussion, som også konstruktivt kan yde bidrag til opfølgingsdiskussionen i den tekniske komité om ILO's grundlæggende principper og rettigheder i arbejdet.

f. Generaldirektørens rapporter og rapport fra formanden for Styrelsesrådet

Generaldirektøren udarbejder hvert år til konferencen en rapport om et aktuelt social-/beskæftigelsespolitisk emne. Rapporten inkluderer et anneks om situationen for arbejdere i de besatte arabiske områder. Generaldirektøren udarbejder også en rapport om programimplementering og de resultater, ILO har opnået i 2011-12.

Formanden for Styrelsesrådet forelægger en rapport for konferencen om Styrelsesrådets arbejde fra juni 2011 til juni 2012.

Disse rapporter diskuteres i plenum i 2. og 3. uge af konferencen.

3. POLITISKE LANDESPØRGSMÅL SOM FORVENTES BEHANDLET PÅ KONFERENCEN

a. Burma

Befolkningen i Burma/Myanmar har længe været frarøvet grundlæggende universelle friheder og rettigheder, men reformprocessen igangsat af Burmas præsident ved regeringens tiltrædelse i marts 2011 har skabt betydelige fremskridt samt grobund for en yderligere forbedring af situationen. ILO's styrelsesråd har ved sine sidste to samlinger således noteret sig den overvejende positive udvikling i forhold til bekæmpelse af tvangsarbejde og styrkelse af foreningsfriheden i landet, men har ligeledes udtrykt bekymring over en række udfordringer, der stadig gør sig gældende. Grove krænkelse af menneskerettighederne, herunder tvangsarbejde, vilkårlige arrestationer, tvangsflytning af folk og anvendelse af børnesoldater er stadig udbredte i de etniske konfliktområder.

Baggrund

ILO's Styrelsesråd nedsatte i 1997 en undersøgelseskommision under artikel 26 af sin "Constitution" på baggrund af klager om manglende overholdelse af konvention 29 vedrørende tvangsarbejde i Burma/Myanmar. Undersøgelseskommisionens rapport fremkom i 1998 med de følgende 3 anbefalinger: 1) Ændring af lovgivning fra 1907 (The Village and Towns Act), der lovliggjorde tvangsarbejde; 2) Ophør af myndighedernes (militærets) brug af tvangsarbejde; og 3) Krav om efterforskning og passende straf for de skyldige.

Den Internationale Arbejdskonference (ILC) vedtog i 1999 en resolution vedrørende den udbredte brug af tvangsarbejde i Burma/Myanmar, der beklagede, at regeringen ikke havde efterlevet undersøgelseskommisionens anbefalinger. Resolutionen besluttede, at Burma/Myanmar skulle ophøre med at modtage teknisk assistance fra ILO udover i forhold til de tiltag, der var påkrævede for at implementere undersøgelseskommisionens anbefalinger. ILC vedtog efterfølgende i 2000 en resolution om Burma/Myanmar for overtrædelse af konvention nr. 29 (forbud mod tvangsarbejde) samt manglende efterlevelse af en række henstillinger. En konsekvens af resolutionen er, at Burma/Myanmar sættes på Konferencens dagsorden, indtil landet opfylder sine forpligtelser. Resolutionen anbefalede ILO's medlemmer at gennemgå deres relationer med Burma/Myanmar og træffe passende foranstaltninger for at sikre, at disse relationer ikke bidrager til brugen af tvangsarbejde i Burma/Myanmar.

Kort tid efter indledtes forhandlinger mellem Burma/Myanmar og ILO, og forhandlingerne førte bl.a. til udstationeringen af en ILO-forbindelsesofficer til Burma/Myanmar i maj 2002 samt enighed i maj 2003 om en handlingsplan med sigte på at afskaffe tvangsarbejde. ILO har siden 2001 gennemført adskillige besøg til landet, senest gennem en højniveaumission i januar 2012, og generaldirektørens særlige rådgiver har ved flere lejligheder afholdt møder med repræsentanter for den burmesiske regering. Forhandlinger om en aftale mellem Burma/Myanmar og ILO om afskaffelse af tvangsarbejde blev påbegyndt i januar 2007 og den 26. februar 2007 blev der indgået en et-årig aftale mellem ILO og Burma/Myanmar. Aftalen betød, at ILO's forbindelsesofficer i Burma/Myanmar kunne få mere personale, og at klager om tvangsarbejde kunne indgives til forbindelsesofficeren. Aftalen er siden blevet forlænget flere gange – senest under højniveaumissionen i januar 2012.

Status inden ILC i 2012

ILO's Styrelsesråd anerkendte i sine konklusioner ved styrelsesrådsmødet i marts 2012 den

overvejende positive udvikling i Burma/Myanmar, særligt forlængelsen af den særlige aftale med ILO og vedtagelsen af ny lovgivning vedr. tvangsarbejde. Den nye lovgivning ved navn "The Ward or Village Tract Administration Act" definerer tvangsarbejde og baner vejen for retsforfølgelse ved overtrædelser. Den erstatter "The Village and Towns Act" af 1907. Den nye lovgivning er dog ikke blevet udarbejdet i overensstemmelse med ILO's anbefalinger og forbyder ikke direkte tvangsarbejde. Styrelsesrådet har understreget vigtigheden af streng implementering af den nye lov i tandem med retsforfølgelse af overtrædelser heraf for bedst muligt at imødekomme undersøgelseskommisssions anbefalinger. Regeringen har med støtte fra hæren (Tatmadaw) på positiv vis indvilliget i at underskrive en aftale (MoU) med ILO for en fælles strategi, der har til formål at eliminere alle former for tvangsarbejde senest i 2015. ILO har dertil påbegyndt en direkte dialog med hæren på højt niveau for at adressere den udbredte brug af tvangsarbejde af Burmas væbnede styrker.

Der er dog en række punkter, hvor Burmas/Myanmars regering ikke har levet op til sine forpligtelser i henhold til aftalen med ILO. Der er fortsat ikke sikret fuld afskaffelse af tvangsarbejde. Militæret mangler at sikre retsforfølgelse ved brug af tvangsarbejde og bruger fortsat fanger til at udføre tvangsarbejde i konfliktområderne. Selvom Burma/Myanmar har løsladt en række politiske fanger, herunder over 36 fagforeningsfolk og arbejdsaktivister siden primo 2011, beklages det af Styrelsesrådet, at 11 faglige aktivister fortsat er fængslede. Styrelsesrådet opfordrede til løsladelse af alle tilbageværende politiske fanger, herunder faglige aktivister. Styrelsesrådet beklagede endelig, at publikationen om indsatsen mod tvangsarbejde ikke endnu i tilstrækkeligt omfang var blevet oversat til mindretalsprog.

ILO modtog i 2011 et stigende antal klager under klagemekanismen, der beløb sig på i alt 535 klagesager, hvoraf 324 lå inden for ILO's mandat. Til sammenligning blev der i 2010 kun indgivet i alt 330 nye klagesager, hvoraf 120 faldt ind under aftalen med ILO. Stigningen i antallet af klager fremhæves positivt, da det ses som et udtryk for øget opmærksomhed i befolkningen på deres rettigheder i forbindelse med tvangsarbejde og eksistensen af klagemekanismen.

I forbindelse med Styrelsesrådets møde i marts 2012 og behandlingen af spørgsmålet om foreningsfrihed i Burma/Myanmar var der ikke opbakning til at nedsætte en undersøgelseskommisssion, hvorfor man besluttede at udskyde beslutningen til styrelsesrådets møde i november 2012. Der var generel tilfredshed med udviklingen. Det bemærkes i den sammenhæng, at den nye Labour Organizations Law trådte i kraft under mødet i styrelsesrådet. Man opfordrede til at overveje at øge den tekniske assistance til landet og til at sikre de nødvendige visa til forbindelsesofficerens nye personale. Arbejdstagerne fremhævede, at Burma/Myanmars lovgivning endnu ikke er i overensstemmelse med konventionen, at kollektive forhandlinger og strejker fortsat ikke er mulige, samt at fagforeningssammenslutningen (FTUB) stadig behandles som en terrororganisation.

Der vil i applikationskomitéen under konferencen i 2012 blive afholdt en session om Burma/Myanmar for at drøfte regeringens opfølgning på anbefalingerne fra undersøgelseskommisssionen vedrørende konvention 29 om tvangsarbejde. Styrelsesrådet har desuden anmodet om udsendelse af en ny mission til Burma/Myanmar, der skal fremkomme med en rapport til brug for den Internationale Arbejdskonference i juni 2012.

Ligeledes skal ILC 2012 behandle Burma som særligt dagsordenspunkt iht. en beslutning truffet af ILO's Styrelsesråd i marts 2012. ILO forventes ved denne lejlighed at foretage en gennemgang af tiltag, som ILC tidligere har vedtaget for at sikre Burma/Myanmar's efterlevelse af anbefalinger fremlagt af undersøgelseskommisssionen nedsat i 1997. ILO ventes ligeledes at revidere sin tidligere

resolution vedtaget i år 1999, der begrænser teknisk assistance fra ILO til implementering af undersøgelseskommissionens anbefalinger. Behandlingen af Burma/Myanmar vil følges tæt af EU og Danmark, da man iht. konklusioner fremlagt af EU's Udenrigsråd i april 2012 vil skulle forholde sig til spørgsmålet om at gentildele Burma/Myanmar begunstiget handelspolitisk status i form af Generalized System of Preferences (GSP) status. EU fratog Burma/Myanmar denne status i 1997 grundet klager over den udbredte brug af tvangsarbejde i landet.

Dansk holdning

Målet med Danmarks og EU's politik og engagement i forhold til Burma/Myanmar er at understøtte en demokratisk udvikling i bæredygtig vækst. Det er Danmarks holdning, at den demokratiske udvikling i Burma/Myanmar skal drives af burmeserne selv. De positive forandringer skal komme indefra. Det danske og det internationale engagement skal derfor tilrettelægges på en måde, så det understøtter denne proces og tilskynder til yderligere forandringer. Danmark og EU er derfor løbende i tæt dialog med de demokratiske kræfter i Burma/Myanmar, herunder ikke mindst Aung San Suu Kyi, for at sikre, at Danmarks og EU's politik understøtter de demokratiske kræfters egne bestræbelser. Som reaktion på den seneste tids positive udvikling har Danmark og EU besluttet at suspendere sanktionerne mod Burma/Myanmar med undtagelse af våbenembargoen og eksport af udstyr, der kan bruges til intern undertrykkelse og evt. visse sanktioner vedr. militært samarbejde. Bistand og dialog med de asiatiske lande om fremme af en demokratisk løsning udgør også vigtige elementer i Danmarks og EU's politik og engagement i forhold til Burma/Myanmar.

Den danske holdning er, at forlængelsen af aftalen mellem Burma/Myanmar og ILO er et fremskridt, der bl.a. giver Burma/Myanmar mulighed for at leve op til sine forpligtelser i henhold til aftalen og fremvise konkrete resultater vedr. afskaffelse af tvangsarbejde. Fsva. spørgsmålet om GSP-status bør der tages højde for drøftelserne i ILO, når dette spørgsmål måtte komme op i EU.

4. BAGGRUND

a. Den Internationale Arbejdsorganisation

Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) oprettedes i 1919 med det formål at fremme social retfærdighed og arbejde for en forbedring af arbejdsforholdene verden over. ILO er en særorganisation under FN, og organisationen tæller i dag 183 medlemslande. ILO opererer med en unik trepartsstruktur, hvor repræsentanter for arbejdstagere og arbejdsgivere fungerer på lige fod med regeringer.

Hvert år i juni afholdes Den Internationale Arbejdskonference med deltagelse af alle ILO's medlemslande. Arbejdskonferencen er ILO's øverste organ. Hver delegation består af repræsentanter for regeringen, arbejdstagerne og arbejdsgiverne. En særlig komite ("credentials-komitéen") sikrer, at der reelt er tale om uafhængige partsrepræsentanter.

ILO ledes af en generaldirektør, der vælges af Styrelsesrådet for 5 år ad gangen. Den nuværende generaldirektør er chileneren Juan Somavia, der i 2008 blev genvalgt til en 3. periode i stillingen (2009-2013). Somavia har imidlertid meddelt, at han ønsker at træde tilbage fra posten september 2012, hvorfor der som indledning på ILC 2012 skal vælges ny generaldirektør. Generaldirektøren varetager sammen med Sekretariatet den daglige ledelse af ILO og rapporterer hvert år til Arbejdskonferencen.

Styrelsesrådet består af 56 medlemmer (28 regeringsrepræsentanter (medlemslande), 14 arbejdstagerrepræsentanter og 14 arbejdsgiverrepræsentanter) og mødes tre gange årligt (marts, juni og november). Styrelsesrådet har til opgave at fastlægge ILO's overordnede politik, at vedtage dagsordenen for den årlige Arbejdskonference, at fastlægge ILO's budget samt at vælge generaldirektøren. Der er tradition for et nordisk rotationsprincip i Styrelsesrådet; Danmark var således medlem fra 1999-2002, Norge fra 2002-2005, Finland fra 2005-2008 og Sverige fra 2008-11. Danmark blev på Arbejdskonferencen 2011 valgt ind i Styrelsesrådet for en 3-årig periode.

b. ILO's mandat

Den Internationale Arbejdskonference har til opgave, at:

- Vedtage internationale arbejdsstandarder i form af konventioner og henstillinger.
- Overvåge anvendelsen og implementeringen i medlemslandene af de vedtagne konventioner og henstillinger. Dette foregår i praksis ved, at medlemslandene hvert år rapporterer til ILO.
- Fungere som et diskussionsforum for sociale og arbejdsmæssige spørgsmål. I de senere år har Konferencen bl.a. diskuteret emner som globalisering, beskæftigelsesfremme, social beskyttelse og veje ud af den globale økonomiske krise.
- Vedtage retningslinjer for ILO's generelle politik og aktiviteter i fremtiden.
- Vedtage ILO's arbejdsprogram og budget (hvert andet år). ILO's arbejde finansieres af medlemslandene.

ILO formulerer internationale arbejdsstandarder i form af konventioner og henstillinger – og det er herefter op til medlemsstaterne selv at ratificere konventionerne. Bestemmelserne om arbejdsforhold har oftest karakter af minimumsstandarder.

c. ILO-konventioner og henstillinger

Siden oprettelsen i 1919 har ILO vedtaget 189 konventioner om en bred vifte af emner samt 201 henstillinger. 8 konventioner har status af *grundlæggende ILO-konventioner om principper og rettigheder på arbejdsmarkedet*:

- Konvention nr. 29 om tvangsarbejde (1930).
- Konvention nr. 87 om organiseringsfrihed (1948).
- Konvention nr. 98 om kollektiv forhandling (1949).
- Konvention nr. 100 om ligeløn (1951).
- Konvention nr. 105 om afskaffelse af tvangsarbejde (1957).
- Konvention nr. 111 om diskrimination i ansættelse (1958).
- Konvention nr. 138 om minimumsalder (1973).
- Konvention nr. 182 om de værste former for børnearbejde (1999).

Disse 8 konventioner er alle medlemslande – qua deres medlemskab – forpligtet til at fremme, respektere og efterleve, uanset om de har ratificeret dem eller ej.

ILO's konventioner er ligesom andre FN-konventioner kun bindende for de medlemslande, der vælger at ratificere dem. Når et medlemsland har ratificeret en ILO-konvention, skal der regelmæssigt rapporteres til ILO om efterlevelsen af konventionen. ILO's henstillinger er ikke juridisk bindende for medlemslandene, men fungerer som retningslinjer for national handling.

d. Danmark og ILO, ratificerede konventioner og henstillinger

Danmark har været medlem af ILO siden oprettelsen i 1919. Til dato har Danmark ratificeret 72 af ILO's i alt 189 konventioner. Danmark betalte i 2012 ca. 2,7 mio. CHF i medlemsbidrag til ILO.

Arbejdskonferencens dagsordenspunkter drøftes nationalt med arbejdsmarkedets parter i Det faste ILO-udvalg. I udvalget deltager udover ministeriet de mest repræsentative hoved-organisationer på det danske arbejdsmarked². Derudover foregår der uformel koordinering på nordisk regeringsplan (nordiske ILO-samrådsmøder). Typisk foregår der endvidere løbende koordinering i kredsen af EU-lande.

I forhold til EU er ILO repræsenteret ved et "Liaison Office" i Bruxelles, og repræsentanter for EU-delegationen i Geneve (EU External Action Service) deltager som observatører i Den Internationale Arbejdskonference. Desuden står det aktuelle EU-formandskab i Genève under Arbejdskonferencen for en omfattende koordination af EU-landenes holdninger. Rollefordelingen mellem formandskabslandet og den relativt nye EU-delegation er endnu ikke helt afklaret, men som udgangspunkt taler formandskabslandet på EU's vegne, mens EU-delegationen i nogle komitéer kan have en mere ledende rolle ift. intern EU-koordination.

Beskæftigelsesministeriet rapporterer hvert år efter Arbejdskonferencen til Folketinget i form af en beretning.

² pr. 1. januar 2012 DA, LO, KL, FTF og AC

5. DELEGATIONEN

a. Regeringsdelegation

Regeringsrepræsentanter og rådgivere:

- Efter særlig aftale er ambassadør Steffen Smidt fra FN-Missionen i Genève **delegationsleder** og regeringsrepræsentant.
- Attaché Torben Lorentzen, FN-Missionen i Genève, regeringsrepræsentant og stedfortrædende delegationsleder (Applikationskomitéen)
- Attaché Malene Axelsen Mundt, FN-Missionen i Genève, rådgiver (Applikationskomitéen)
- Sekretariatschef Agnete Andersen, rådgiver (Komitéen om grundlæggende principper og rettigheder i arbejdet)
- Fuldmægtig Zenia J. Liljeqvist, rådgiver og stedfortrædende regeringsrepræsentant, Beskæftigelsesministeriet (Komitéen om grundlæggende principper og rettigheder i arbejdet)
- Specialkonsulent Susanne Christensen, Beskæftigelsesministeriet, rådgiver (Komitéen om grundlæggende principper og rettigheder i arbejdet)
- Fuldmægtig Lis Witsø-Lund, Beskæftigelsesministeriet, rådgiver (Komitéen om social protection floors)
- Specialkonsulent Torben S. Hede, Social- og Integrationsministeriet, rådgiver (Komitéen om social protection floors).
- Specialkonsulent Lars Thøgersen, Social- og Integrationsministeriet, rådgiver (Komitéen om social protection floors)
- Chefkonsulent Vibe Westh, Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering, rådgiver (Komitéen om ungdomsarbejdsløshed).
- Fuldmægtig Bircan Eker, Arbejdsmarkedsstyrelsen, rådgiver (Komitéen om ungdomsarbejdsløshed)
- Kontorchef Lone Henriksen, Beskæftigelsesministeriet, stedfortrædende regeringsrepræsentant.
- Michael Berner, FN-Missionen i Genève, bistår regeringsdelegationen
- Praktikant Johan Bavnhøj, FN-Missionen i Genève, bistår regeringsdelegationen.

Grønlands Selvstyre deltager i dagene 30. maj- 5. juni 2012 ved fuldmægtig Trine Søgaard Jørgensen.

b. Arbejdstagerdelegation

- International konsulent Jens Erik Ohrt, LO, arbejdstagerrepræsentant (Applikationskomitéen)
- Konsulent Jørgen Holst, FTF, rådgiver (Komitéen om social protection floors)
- Ungdomskonsulent Mathias Askholm, HK, rådgiver (Komitéen om ungdomsarbejdsløshed)
- LO-sekretær Marie-Louise Knuppert, LO, stedfortrædende arbejdstagerrepræsentant (Komitéen om grundlæggende principper og rettigheder i arbejdet)
- Konsulent Jørgen Assens, Udlandssekretariatet, vil aflægge konferencen et besøg
- Ungdomskonsulen Nanna Biener, 3F, vil aflægge konferencen et besøg
- Ungdomsansvarlig Christina Roslundh, Fag- og Arbejde – FOA, vil aflægge konferencen et besøg
- Ungdomsansvarlig Casper Jarlstadt, Dansk Metal, vil aflægge konferencen et besøg

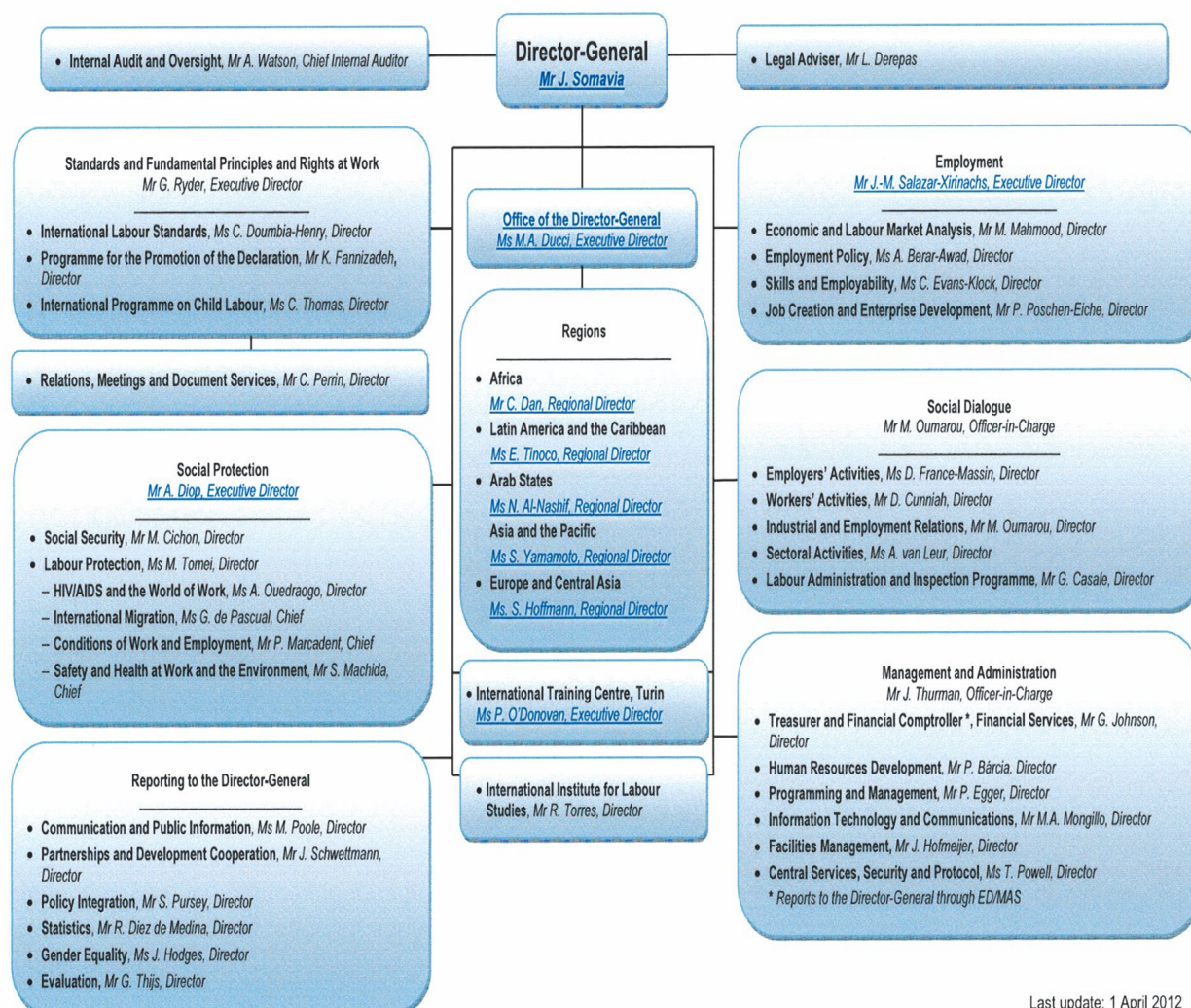
- Afdelingsleder Bernt Fallemkamp, LO, vil aflægge konferencen et besøg

c. Arbejdsgiverdelegation

- Ansættelsesretschef Flemming Dreesen, DA, arbejdsgiverrepræsentant (Applikationskomitéen og Komitéen om social protection floors)
- Vicedirektør Jørgen Rønnest, DA, stedfortrædende arbejdsgiverrepræsentant (Komitéen om grundlæggende principper og rettigheder i arbejdet)
- Chefkonsulent Henning Gade, DA, rådgiver (Komitéen for ungdomsarbejdsløshed)
- Chefkonsulent Henrik Schilder, KL, rådgiver (Applikationskomitéen)
- Direktør Sine Sunesen, KL, vil aflægge konferencen et besøg
- Direktør Jørn Neergaard Larsen, DA, vil aflægge konferencen et besøg

BILAG 1 – ILO's organisationsdiagram

International Labour Office Senior Management Structure

Last update: 1 April 2012

BILAG 2 – Oversigt over dansk personale i ILO

Pr. 25. april 2012 er otte danskere ansat i ILO's hovedkvarter i Genève (heraf fire fastansat uden tidsbegrænsning, to fastansat på tidsbegrænset kontrakt og to projektansatte). Af de i alt 16 danske ILO-ansatte arbejder otte personer på lande-/regionale kontorer (to fastansatte på tidsbegrænsede kontrakter, fire projektansatte og to tilknyttede eksperter (associate experts)). Kønsfordelingen blandt de danske ansatte er ti kvinder og seks mænd.

Efternavn	Fornavn	Stillingskategori			Kontrakt	Enhed	Arbejdssted
Personale ansat på det faste budget							
HENRIQUES	Michael	D	2	Director	Fastansat uden tidsbegrænsning	CABINET	Genève HQ
STAERMOSE	Tine	D	1	Director	Fastansat med tidsbegrænsning	ILO-New Delhi	New Delhi
PEDERSEN	Suzanne Dee	D	1	Director	Fastansat med tidsbegrænsning	HR/Talent	Genève HQ
KJELDGAARD	Rie Vejs	P	5	AC	Fastansat uden tidsbegrænsning	ED/EMP/MSU	Genève HQ
CHRISTENSEN	Ingrid	P	5	AC	Fastansat med tidsbegrænsning	DWT-Bangkok	Bangkok
MOLLER	Niels-Henrik	P	4	AC	Fastansat uden tidsbegrænsning	ED/Dialogue	Genève - HQ
OLSEN	Christian	G	5	Gener. Serv	Fastansat med tidsbegrænsning	DTP	Genève HQ
DYRBERG	Mariela	G	5	Gener. Serv	Fastansat med tidsbegrænsning	MIGRANT	Genève HQ
Ekspert-/projektansatte							
KONKOLEWSKY	Hans-Horst	D	2	Director	Tidsbegrænset	ISSA	Genève HQ
SØRENSEN	Bente	P	5	AC	Tidsbegrænset	DWT/CO- San Jose	San Jose
WICHMAND	Peter	P	5	AC	Tidsbegrænset	IPEC	Genève HQ
CHRISTENSEN	Jens	P	5	AC	Tidsbegrænset	DWT/CO- Pretoria	Bloemfontein
KEJSER	Lotte	P	4	AC	Tidsbegrænset	CO-Jakarta	Jakarta
GRØNBECH	Mimi	P	4	AC	Tidsbegrænset	CO-Hanoi	Tam Ky
CHRISTENSEN	Miriam	P	2	AC	Tidsbegrænset	CO-Dar es Salaam	Dar es Salaam

ILO har en målsætning om ligestilling mellem kønnene i ledende stillinger (fra niveau P5 og opefter) i 2015. Med udgangen af 2008-09 var der 33,6 % kvinder i ledende stillinger, og med udgangen af 2010-11 var der 37,5 % kvinder i ledende stillinger. Den samlede andel af kvinder i den professionelle personalegruppe og derover var ved udgangen af 2011 43,7 % i sammenligning med 42,5 % ved udgangen af 2009.

BILAG 3 – ILO's strategiske mål

ILO's program for 2012-2013 er som tidligere år centreret omkring 4 overordnede strategiske mål, der hører under dagsordenen for ordentligt arbejde (Decent Work Agenda). ILO vedtog desuden i 2009 en strategisk ramme for 2010-15, hvori der under de fire strategiske mål blev opstillet 19 specifikke delmål, som skal styre ILO's aktiviteter i perioden 2010-15. De fire overordnede strategiske mål og de 19 specifikke delmål er følgende:

- *Beskæftigelse*: Målet er at skabe lige muligheder for mænd og kvinder, herunder øget jobskabelse, støtte til beskæftigelsespolitik samt opbygning af større viden og bedre færdigheder. Her arbejdes især ud fra konvention nr. 122 fra 1964 om Beskæftigelsespolitik.
 - o Fremme beskæftigelse (Employment promotion)
 - o Kompetenceudvikling (Skills development)
 - o Bæredygtige virksomheder (Sustainable enterprises)
- *Social beskyttelse*: Målet er at sikre social sikkerhed og ordentlige arbejdsforhold for alle som en del af ”*The Global Campaign on Social Security and Coverage for All*”, der blev lanceret i 2003 som en reaktion på, at kun hver 5. person verden over er omfattet af sociale beskyttelsesordninger. Derudover arbejdes der for bedre arbejdsmiljø særligt styrket af konvention nr. 187 om rammer for fremme af sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen og den tilhørende anbefaling nr. 197, begge fra 2006. Arbejdet omkring HIV/AIDS og implementering af programmer herom ligger også under dette strategiske mål.
 - o Social sikring (Social security)
 - o Arbejdsforhold (Working conditions)
 - o Sikkerhed og sundhed i arbejdslivet (Occupational safety and health)
 - o Arbejdsmigration (Labour migration)
 - o HIV/AIDS
- *Social dialog*: Målet er at styrke trepartssamarbejdet gennem inddragelse af de sociale parter. Social dialog dækker alle former for forhandling eller udveksling af synspunkter mellem regeringer, arbejdstagere og arbejdsgivere i relation til økonomisk og social politik. En lang række af ILO's konventioner er relevante for dette strategiske mål: Konvention nr. 11, 84, 87, 98, 135, 141, 144, 151 og 154.
 - o Arbejdsgiverorganisationer (Employer's organisations)
 - o Arbejdstagerorganisationer (Worker's organisations)
 - o Arbejdsmarkedsadministration og arbejdsret (Labour administration and labour law)
 - o Social dialog og forholdet mellem arbejdsmarkedets parter (Social dialogue and industrial relations)
 - o Anstændigt arbejde i økonomiske sektorer (Decent work in economic sectors)
- *Normskabelse om fundamentale principper og rettigheder i arbejde* er en meget central målsætning for ILO. Det handler om at udvikle og realisere normer og standarder for alle former for arbejde, og herunder er der særligt fokus på bekæmpelse af børnearbejde, tvangsarbejde og diskrimination samt på foreningsfrihed. ILO vedtog i 1998 ”*The Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work*” som en hjælp i arbejdet mod dette mål.
 - o Foreningsfrihed og kollektive forhandlinger (Freedom of association and collective bargaining)

- o Tvangsarbejde (Forced labour)
 - o Børnearbejde (Child labour)
 - o Diskrimination i arbejdslivet (Discrimination at work)
 - o Internationale arbejdsstandarder (International labour standards)
- Tværgående
 - o Mainstreame anstændigt arbejde (Mainstreaming decent work)

BILAG 4 – Omtalen af Danmark i Ekspertkomitéens rapport

I ILO's Ekspertkomité's rapport for 2012 er Danmark omtalt i forbindelse med Konvention 87 om foreningsfrihed og retten til at organisere sig (s. 127):

Komitéen har indledningsvis noteret sig bemærkningerne fra dansk LO, vedlagt regeringens seneste rapport, og bedt regeringen forholde sig hertil.

Dernæst har komitéen med tilfredshed forstået, at søfarende, der ikke er bosiddende i Danmark, med arbejde om bord på skibe registreret i det særlige internationale register (DIS) har ret til at være medlemmer af flere fagforeninger (dvs. både en dansk fagforening og en fagforening i hjemlandet). Det gør det muligt, at disse organisationer kan repræsentere den søfarende i spørgsmål vedrørende dansk lovgivning og yde hjælp i forhold til danske myndigheder.

Komitéen har også bemærket, at den fremsendte gældende kollektive overenskomst åbner mulighed for, at ikke-bosiddende søfarende i Danmark med arbejde om bord på DIS-skibe kan være medlemmer af en dansk fagforening.

Det nævnes afslutningsvis, at komitéen har rejst visse andre punkter direkte over for regeringen.

Ekspertkomitéens rapport kan i øvrigt læses her:

http://www.ilo.org/ilc/ILCSessions/101stSession/reports/reports-submitted/WCMS_174843/lang--en/index.htm

BILAG 5 – Rapporteringsoversigt for danske rapporter til ILO

Rapporteringsoversigt 2012		
Konvention nr.	Titel	Evt. bemærkninger
27	Vægtangivelse på tungt stykgods, der transporteres med skib	Regelmæssig rapport
81	Arbejdstilsyn inden for industri og handel	Regelmæssig rapport
129	Arbejdstilsyn i landbruget	Regelmæssig rapport
152	Sikkerhed og sundhed i forbindelse med havnearbejde	Regelmæssig rapport